

Sygn. akt: I C 2241/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2015 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 1 733,94 złotych (jeden tysiąc siedemset trzydzieści trzy złotych dziewięćdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% w stosunku rocznym od dnia 11 grudnia 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku i w wysokości 8% w stosunku rocznym od dnia 23 grudnia 2014 roku – z uwzględnieniem zmian w wysokości odsetek ustawowych – do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego K. S. na rzecz powoda U. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. kwotę 647 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

III. Wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

S ę d z i a

Sygn. akt I C 2241/14

UZASADNIENIE

Powód U.Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.wystąpił z powództwem przeciwko K. S.z powództwem, w którym wnosił o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 1.733,94 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu obejmującymi koszty zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swego powództwa podnosił, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwana w dniu 27 lutego 2009 roku z P.. umowy nr (...), z której warunków strona pozwana nie wywiązała się w ustalonym terminie. W dniu 6 czerwca 2013 roku (...)spółka z siedzibą w L.w A., dokonał przelewu przysługującej mu od strony pozwanej wierzytelności na rzecz strony

powodowej. Tym samym powód uzyskał legitymację procesową czynną w niniejszym postępowaniu. Strona powodowa wystosowała do strony pozwanej wezwanie do zapłaty, jednakże było ono bezskuteczne. Na dzień sporządzenia pozwu na zobowiązanie strony pozwanej składa się kwota 1.079,66 złotych – niespłaconego kapitału, kwota 587,64 złotych – odsetek i kwota 66,64 – koszty dochodzenia roszczenia naliczone przez cedenta.

Pozwany K. S. stawiał się na rozprawę uznał powództwo. Oświadczył, iż zgadza się z powództwem, zawierał umowę załączoną do pozwu, ale stracił pracę i nie spłacił długu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie, albowiem zostało uznane przez pozwanego.

Powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 1.733,94 złotych, która stanowiła dług pozwanego wynikający z umowy pożyczki nr (...) zawartej przez niego w dniu 27 lutego 2009 roku z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W..

Pozwany stawiał się na rozprawę i oświadczył, że zgadza się z powództwem. Przyznał, że zawierał taką umowę i jest winien kwotę dochodzoną pozwem. Pozwany nie kwestionował żadnych twierdzeń strony powodowej, nie podważał też wiarygodności złożonych przez nią dowodów, zgadzał się z powództwem. Zgodnie z przepisem art. 213 § 2 kpc, sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 5 grudnia 2012 roku, wydanym w sprawie o sygn. akt I Aca 1061/12 uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (Lex nr 1280314). Zachowanie pozwanego, który wyraźnie oświadczył, iż zgadza się z powództwem i nie kwestionował, ani okoliczności faktycznych podanych przez powoda, ani podstawy prawnej powództwa, ani dokumentów załączonych do pozwu, stanowi zdaniem Sądu uznanie powództwa w rozumieniu art. 213 § 2 kpc. Wobec faktu, iż żadne okoliczności, nie przemawiały za tym, iż zachowanie pozwanego jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, należało powództwo uwzględnić.

Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. W myśl art. 509 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Pozwany zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. w dniu 23 lutego 2009 roku umowę pożyczki nr (...), na mocy której zaciągnął pożyczkę w kwocie 1.176,78 złotych i zobowiązał się ją zwrócić wraz z odsetkami, opłatą przygotowawczą, opłatą za obsługę w domu. Spłata miała nastąpić w 39 tygodniowych ratach począwszy od dnia 2 marca 2009 roku (umowa - k. 5) . Nie wywiązał się z tego obowiązku, wskutek czego po stronie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. powstała wierzytelność wobec niego w wysokości dochodzonej pozwem. Firma ta, przelała wierzytelność na powoda, który wstąpił w jej prawa i jest uprawniony do dochodzenia od pozwanego tej wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 353 § 1, art. 509 kodeksu cywilnego, art. 213 § 2 kpc, należało orzec jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z którym strona która przegrała spór jest zobowiązana do zwrotu przeciwnikowi poniesionych przez nią kosztów procesu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika powoda ustalono na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie

opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Na podstawie 333 § 1 pkt 2 kpc, zgodnie z którym sąd z urzędu nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego.

S ę d z i a